ஓம்

ஸ்ரீ ஜிநாயகநம:

தருமசீலன்.

" அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி
பகவன் முதற்றே யுலகு. "

(All Rights Reserved.)

புத்தகம் 3	இரௌத்திரி௵ மாசி௴ 1921௵ பிப்ரவரி௴	சஞ்சிகை 11

தருமோபதேசம்.

எண்சீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

இல்லறத்தி லிருப்பவர்க்கு ஜாதி பேதம்
எப்பொழுது மிருப்பதுதான் கிரம மாகும்
இல்லையெனில் மேலவர்கள் கீழா னோர்கள்
என்றவகை யில்லாமற் போவ தோடு
தொல்லைபல வுண்டாகும் தோட்டி கூடச்
சொன்னபடி பணிவிடைகள் செய்ய மாட்டான்
எல்லாவே லையுந்தாமே யிபற்ற வேண்டும்
இதையுணரா ரேபேத மிலையென் பாரே. (௯௪)

மனத்தினிலே ஜீவனெல்லா மொன்றே யென்ற
வகைமட்டும் படிந்திருக்க வேண்டு மன்றி
இனத்தினிலே பேதமட்டு மிருக்க வேண்டும்
இல்லையென்றா லொழுக்கங்க ளெல்லாங் கெட்டு
வனத்தில்வளர் மிருகவியல் பரவ லாகும்
மானமெல்லாம் அடியோடு தொலைந்தே போகும்
அனைத்துமொன் றேயெனுந்தன்மை யோகிக் கன்றி
அகிலத்தில் இல்லறத்தார்க் கடுத்த தன்றே. (௯௫)

எப்பொருளும் பற்பலவாம் பேத மாக
இறைவனார் சிருட்டித்த தன்றி யெல்லாம்
இப்புவியி லொன்றாகப் படைக்க வில்லை
இதனாலே மனிதரிலும் பேத மாச்சு
இப்படியா னாலுமெல்லா வுயிர்கள் மீதும்
ஏகநா யகனன்பு செலுத்தல் போல
ஒப்புறவே மனிதர்வகை பலவா னாலும்
ஒருவரின்மே லொருவரன்பு செலுத்தல் நன்றே ()

தருமசீலன்.

இரௌத்திரி௵ மாசி௴.

யதார்த்தவாதி வெகுஜனவிரோதி.

யதார்த்தம்-உண்மை, வாதி-வாதிப்பவன்; ஆகவே, 'யதார்த்தவாதி' என்பதற்கு, "உண்மை நெறியைப் பற்றி வாதஞ் செய்பவன்" என்று பொருளாம். உண்மை நெறியைப் பற்றி வாதஞ் செய்தலாவது: உண்மை மார்க்கத்தை நிலை நிறுத்தக் கருதி, அதற்கு மாறு பட்டுக் கெட்டவழிகளில் பிரவேசித்திருக்கும் ஜனங்களிடத்தில், அவர்கள் கொண்டிருக்கும் கொள்கை கெட்ட தென்று எடுத்துக் காட்டி, அவர்கள் கூறும் தப்பான வார்த்தைகளைக் கண்டித்துப் பேசித் தர்க்க மிட்டு வாதித்து அவர் கொள்கைகளை நீக்கி, அறநெறிகளைப் போதிப்பதாம். இந்தக் கடமையை மேற் கொண்டவனே யதார்த்த வாதியாம். 'வெகு ஜன விரோதி' என்பதற்கு, 'பலமனிதர்களுக்கு விரோதியாவான்' என்று பொருளாம். ஆக, 'யதார்த்தவாதி வெகு ஜன விரோதி 'என்ற தொடர், 'உண்மையைப் பற்றி வாதஞ் செய்து நன்னெறிகளை எடுத்துக் கூறுவோன் அநேக மனிதர்களுக்குவிரோதமுடையவனாவான்' என்ற பொருளைத் தரும்.

இப்பேர்ப்பட்ட நன்மார்க்கத்தை யுடையவன் ஏன் பல ஜனங்களுக்கு விரோதி யாகிறானென்றால், உலகம் மாயா ரூபமானது; அதனால், உலகத்தில் பெரும்பாலும் நியாய விரோதமான செய்கைகளே பரவி யிருக்கும்; மனிதவர்க்கத்தார் ஒவ்வொருவரும் அவற்றால் பற்றப் பட்டவர்களாகவே யிருப்பார்கள்; எப்பேர்பட்டவனிடத்திலும் சொற்ப துர்க்குணமாவது இருந்து கொண்டேதானிருக்கும்; உலகப்பற்று முழுவதையும் ஒழித்துத் தவஞ்செய்து யோகத்திலிருக்கும் மகாத்மாக்களைத் தவிர மற்றவர்களெல்லோரும் ஒரு குற்றத்

துக்காளாகவே யிருப்பார்கள்; எல்லா நற்குணங்களும் பொருந்திய ஒரு மனிதன்கூட, தன்னிடத்தில் ஒரு மனிதன் பேசிக் கொண்டிருந்து சென்றவுடனே, அவனுடைய துர்க்குணத்தைப் பற்றிப் பக்கத்திலிருப்பவனிடம் பேசத் தொடங்கிப் புறங் கூறுதலாகிய குற்றத்திற் காளாகின்றான். இவன், அவனுடைய துர்க்குணத்தைப் பற்றிக் கூறுவது நல்லதே ஆயினும், அவனில்லாத விடத்தில் பேசுவதால் புறங் கூறலாகிய குற்றம் தானே வந்து சம்பவிக் கின்றது. இவன் சற்குணனு யிருந்தாலும் அவனுடைய குற்றத்தை அவனுக்கெதிரில் பேச அஞ்சி,மறைவில்பேசஆரம்பிக்கின்றான். நேரில் பேசும் தைரியம் இவனுக்கேற்படுகிறதில்லை. அதனாலேயே புறங்கூறுதல் வாயிலாகத் தன் னுடையநல்ல சுபாவத்தைக் காட்டிக்கொள்ளுகிறான். அவ்வாறு காட்டிக் கொள்வதில் இவனும்ஒருகுற்றத்திற்காளாகிவிடுகிறான். இது உலகத்தின் இயற்கைக் குணமாக அமைந்திருக் கின்றது. இப்படியே நன்றாக ஆராயுமிடத்து ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு சிறிய குற்றத்திற் கேனும் ஆளாவது சுபாவ மாகவே அமைந்திருக் கின்றது. ஆதலின், எவரும், 'நான் சகல விதத்திலும் பரிசுத்தன்' என்று சொல்ல நாவெழாது. வார்த்தையில் வேண்டுமானால் பெருமைக்காகச் சொல்லிக் கொள்ளலாம். அப்படிச் சொல்பவர்கள், தங்கள் மனசாக்ஷிக்கு விரோத மில்லாமல் நடுநிலைமையோடு தங்கள் உள்ளத்தை ஆராய்ந்து பார்ப்பார்களேயானால் தங்களிடத்திலும் ஏதேனும் குற்ற மிருப்பதாகவே தெரியும். இவ்வாறு எல்லோரிடத்திலும் தவறுதல் இருப்பது இயற்கையாகவே யிருந்தாலும், பெரும்பாலும் நல்லசுபாவமுடையவர்கள் நல்லோராகவும், பெரும்பாலும் கெட்டசுபாவமுடையவர்கள் கெட்டவர்களாகவும் உலகத்தவரால் மதிக்கப்படுகிறார்கள். இவ்விரு வகையாருள் முற்காலத்தில் நல்லோர் அதிகமாகவும், பொல்லார் குறைவாகவும் இருந்து வந்தார்கள்; இக்காலத்தில், காலத்தின் இயற்கைப்படி நல்ல வகுப்பினர் எண்ணிக்கையிற் குறைவாகவும், கெட்ட வகுப்பினர் அதிகமாகவும் இருக்கின்றனர். அப்படி யிருப்பதிலும் மேற்கூறியபடி மகா உத்தமர்களிடத்திலும் அற்பக் குற்றம் இருந்துகொண்டே யிருக்கிறது. மனிதன், உலக பந்தத்தை விட்டு எப்பொழுது நீங்குகிறானோ அப்பொழுதுதான் குற்றத்தினின்றும் விடுதலை யடைய முடியும். உலக இயற்கை இப்படி யிருப்பதனால், யதார்த்தவாதியாயிருப்பவன், பற் பல வகையான நீதிகளை எடுத்துக் கூற ஆரம்பிக்கும்போது அந்த அந்த வகைக் குற்றமுடையவர்களுக்கு விரோ

றியாகிறான். இப்படியே இவன் பலநாளும் பல வகையிலும் நீதி கூறிக் கொண்டு வரவர, உலகத்தில் அநேக ஜனங்களுக்கு விரோதியாகி விடுகிறான். இதனாற்றான், "யதார்த்தவாதி வெகுஜன விரோதி" என்னும் பழமொழி ஏற்பட்டது.

இப்படி ஏற்பட்டிருந்தாலும் நீதி கூறுவோர் இதற்கஞ்சித் தங்கள் கடமையைச் செய்யாதிருக்க மாட்டார்கள். ஒருவருடைய தாக்ஷிண்யத்தையோ தயவையோ எதிர் பார்க்கவே மாட்டார்கள்; ஒருவருக்கு மன வருத்தம் வருமே யென்பதையும் கவனிக்கவே மாட்டார்கள். இவற்றை யெல்லாம் கவனித்துப் பார்த்தால், ஒவ்வொருவரிடத்திலும் ஒவ்வொரு குற்ற மிருப்பது உலக இயற்கையாதலால், ஒவ்வொருவரும் தம்மீது விரோதங் கொள்வார்களென்பது விளங்கும்; அப்போது ஒருவகையிலும் நீதி கூறவே முடியாது. இதற்குக்காரணமாகச் சிலவிஷயங்களை இங்கே எடுத்து ஆராய்ந்து பார்ப்போம்: புறங் கூறுவோரைப் பற்றிச் சொன்னால், அக்குண முடையோர்க் கெல்லாம் கோபம் வரும்; பொய்கூறுதல் இழிவென்று சொன்னால் பொய்யருக்கு விரோதமாம்; திருட்டைப் பற்றிப் பேசினால் திருடருக்கெல்லாம் மன சங்கடமாயிருக்கும்; மது பானத்தைப் பற்றிப் பேசினால் மது வுண்பாருக் கெல்லாம் அதிருப்தி யுண்டாகும்; விபசாரத்தைப் பற்றிப் பேசினால் தூர்த்தருக் கெல்லாம் சீற்ற முண்டாகும்; கொலை கூடாதென்று பேசினால், கொலைத் தொழிலாளர்க் கெல்லாம்வெறுப்பாகும்; மித்திர பேதத்தைப் பற்றிச் சொன்னால் அக்குற்ற முடையார்க் கெல்லாம் மெத்தவும் ஆபாசமேயுண்டாகும்; சுத்தத்தைப் பற்றிப் பேசினால் அசுத்தர்களுக்கெல்லாம் கோபமே; பெருந்தீனி கூடாதென்று பேசினால் விலாப் புடைக்கத் தின்று புலி சீறுவது போல் எப்பமிட்டுறங்கும் சோம்பேறிகளுக் கெல்லாம் தொந்தரவுண்டாகும்; நடிப்புத் தொழில் கூடா தென்று பேசினால் வேட மிட்டு உலகத்தை ஏமாற்றுவோருக்குக் கோபமுண்டாகும்; கெட்ட உபதேசம் கூடாதென்று பேசினால், துன்மார்க்கப் போதனை செய்வார்க்கு அது எட்டிக்காய் போலிருக்கும்; படிப்பை அவமதித்தல் கூடாதென்று கூறினால், கல்வி யறிவற்ற நிரக்ஷர குக்ஷிகளுக் கெல்லாம் கோபமுண்டாகும். இப்படியே ஒவ்வொரு வகை நீதியையும் கூற ஆரம்பிக்கும் போது ஒவ்வொரு வகையார்க்கும் விரோதமே யுண்டாகும். உலகம் குற்ற வடிவமாயிருப்பதால் உலகத்தார்க் கெல்லாமே யதார்த்தவாதி விரோதி யாகியே தீரவேண்டும். உலகத்தில் ஒருவருக்கும் மனஸ்தாபம் வாராமல் நீதி கூறவே

ண்டுமென்று ஆரம்பித்தால் எந்த வகையிலும் ஒரு வார்த்தையே னும் கூறுவதற்கு வாய் திறக்கவே முடியாது. மௌனம் சாதிப்பது தான், எவருக்கும் மனஸ்தாபம் வராமல் நீதி கூறுதலாகும். இவ் வகை அபிப்பிராயங் கொள்வது தகுதியற்றதாகும்.

உலகத்தில் நீதி கூறுவதற்குக் கங்கணங் கட்டிக் கொண்டு வெளியேறியவன், எவ்வகை விரோதத்தையும் எதிர் பார்க்கக் கூடாது; எவருடைய உறவையும் நாடலாகாது; தாய் தந்தையர் மக்கள் சுற்றத்தார் உறவினர் பகைவர் என்ற பார பக்ஷம் பாராட்டலாகாது; எல்லோருடைய குற்றங்களையும் நடுவு நிலைமையோடு எடுத்துக் காட்டியே பேச வேண்டும்; தன்னுடைய குற்றத்தையும் கூட எடுத்துரைக்க வேண்டும். இதனால், என்ன கஷ்ட நஷ்டங்கள் வந்தாலும் அவற்றைத் தாங்கிக் கொண்டு தன்னுடைய கடமையைச் செய்தே தீரவேண்டும். இத்தகைய பொது நன்மையான காரியத்தில் பிரவேசிக்கும்போது பலருடைய நிந்தனையும் உண்டாகும்; பலர் சகிக்க வொண்ணுப் பல துன்பங்களையும் செய்வார்கள்; உயிருக்கபாயம் வரினும் வரும். எது வரினும் அஞ்சக் கூடாது. எடுத்த காரியத்தைச் சாதித்தே தீர வேண்டும். ஒரு நன்மையான காரியத்தைச் செய்து முடிக்கும் விஷயத்தில் பல துன்பங்களைச் சகித்தல் மகா புண்ணியமாம். பெரிய மகான்களெல்லாம் உலகத்தில் நன்மையை நிலை நிறுத்த வேண்டித் தம்முடைய உயிரையும் பலி கொடுத்தார்கள் என்பதை நாம் சரித்திரங்களின் மூலமாக உணர்கிறோம்; பிரத்தியக்ஷமாகவும் சில சம்பவங்களைப் பார்க்கிறோம். இப்படிப் பாடு பட்டவர்களெல்லோரும் தம்முடம்பு பொன்றினும் புகழ் பொன்றாதவர்களாய் உலகத்தில் என்றும் நிலை பெற்று நிலவு கின்றார்கள்.

ஆதலின், நன்மையை நாடும் நண்பர்களே! உலகத்தில் எதனாலும் தளர்ச்சி யடையாமல் நன்மையை நிலை நிறுத்த நாடுங்கள்; இதனால் பலருடைய விரோத மேற்பட்டாலும் முடிவில் அவருக்கும் நமக்கும் நன்மையே உண்டாகும். நன்மையைக் கெடுக்க நாடும் இருட்சித்த முடையாரின் முரட்டுத் தனமான வார்த்தைகளைப் பொருட் படுத்தாதீர்கள். நல்லோருரையை நாடி எல்லோரும் ஏக மனதாய் இன்புறுமாறு இறைவனைச் சிந்தித்து வந்திப்பீராக.

பத்திராதிபர்.

ஜலமோகினி.

கதையெழுதுவோர், புராதனகாலத்துக் கட்டுக் கதைகளில் சமுத்திராராஜனுக்கு மகளிருப்பதாகச் சொல்லி, அவளைப் பற்றி யெழுதியிருக்கும் விருத்தாந்தங்கள் அநேக முண்டு. அவை ஒரு பக்க மிருக்க, சமுத்திர கன்னிகைகள் சமுத்திரத்தின் ஆழத்திலுள்ள குகைகளில் வசிப்பதாகவும், சில சமயங்களில் கரையில் வந்து மனிதர்களோடு ஊடாடிப் பழகுவதாகவும் முற் காலத்தோர் வேறு சில கதைகளிலும் எழுதி யிருக்கிறார்கள். சமுத்திர கன்னிகைகள் நம்முடைய கன்னிகைகள்போலிருப்பதில்லையாம். அவர்களுக்கு இடுப்புக்கு மேல் பெண்பாலுடைய உருவமும், இடுப்புக்குக்கீழ் மீனுடைய உருவமும் அமைந்திருக்குமாம். மேல் பாகம் இராஜகன்னிகைகளுக்குரிய வடிவோடு கண்டோர் காமுறும்படி இருக்குமாம். இடுப்புக்குக் கீழுள்ள பாகத்தில் மீன்களுக்குரிய வாலும், சிலாம்புகளும் காணப்படுமாம். அவ்விதஜலமோகினியின் கூந்தல் அதிக நீளமாகவும் கறுத்து மிருக்குமாம். இன்னும் அம்மோகினி சில சமயங்களில் ஒருகையால் தன்னுடைய மயிரைச் சீவிக்கொண்டும், மற்றொரு கையில் கண்ணாடி யொன்று வைத்துப் பார்த்துக் கொண்டும் இருப்பதாகக் கதைகாரர் கூறுகிறார்கள்; வேறு சிலசமயங்களில் வஸ்திரம் தோய்த்துக்கொண்டிருப்பதாகவும், சிலர்சொல்லுகிறார்கள். இவ்வாறு வஸ்திரம்தோய்த்துக் கொண்டிருப்பது உலகத்துக்குக் கெடுதி என்றும் சில ஜாதியார் நம்புகிறார்கள்.

உலகத்தில் வழங்கும் இவ்வகை ஜலமோகினி சம்பந்தமான கதைகள் ஐந்துவகைப்படும். அவற்றுள், 1-ஆவது: -"ஜலமோகினி உலகத்திலுள்ள மனிதனைநேசித்து அவனைத் தன் மோகவலைக்குட் சிக்க வைத்துச் சமுத்திரத்துக்குள் அழைத்துக்கொண்டுபோகும்" என்பது. இவ்வகைச் சரித்திரம் கதைகளிலும் காவியங்களிலும் காணப்படுகின்றது. 2-ஆவது: "ஜலமோகினி, தானுகவாவது பிறருடைய வேண்டுகோளுக்கிரங்கியாவது வருங்காரியத்தை முன்னறிந்து சொல்லக்கூடும்" என்று சொல்வது. இதைச்சிலர் நம்புகிறார்கள்; இதற்குதாரணமாக கிரீஸ்தேசத்துப் புராதனசரித்திரத்துள், அத்தேசத்தார்களுக்கு வரப்போகும்கேட்டை ஜலமோகினி முன்னறிந்து சொன்னதாக ஒரு விருத்தாந்தம்காணப்படுகின்றது. 3-ஆவது: "ஜலமோகினி, தனக்கு விருப்பமான நாயக னொருவனை வைத்துக்கொண்டிருக்கும்" என்றும், "அவனுக்குப் பிறரால்கேடு விளைந்தால் கேடுசெய்தோரை அது துன்பப்படுத்தும்" என்றும் சொல்வது. இதையும் சிலர் நம்புகிறார்கள்; சிலகிரந்தங்களிலும் இச்சரித்திரம் காணப்படுகின்றது. 4-ஆவது: "ஜலமோகினி, மனிதனுக்குத் தெய்விகத் தன்மையை உண்டு பண்ணும்" என்று கூறுவது. இக்கதையிலும் அநேகருக்கு நம்பிக்கை யுண்டு; ஜல மோகினியால், வாழ்த்தப் பெற்றவர்கள் மனிதர்களால் செய்ய முடியாத காரியங்களை யெல்லாம் செய்து முடிப்பார்களாம். 5-ஆவது "ஜலமோகினி, கரையில் வந்து தனக்கு இஷ்டமான நாயகனோ

டு சேர்ந்து வசிக்கும்" என்பதே. இதிற் பலர் பலவிதமான அபிப்பிராயங் கூறுகிறார்கள்; எப்படியெனில், மேற் கண்டவாறு சேர்ந்த மனிதன், அக் கன்னிகையினுடைய விருப்பத்துக்கு மாறு செய்யாமல் இருக்க வேண்டுமாம். அவன் ஒரு சிறு விஷயத்திலேனும் அவளுடைய நோக்கத்துக்கு மாறு செய்வானாயின் உடனே அக் கன்னிகை அவனை விட்டுக் கடலிற்குள் தன் இருப்பிடத்துக்குச் சென்று விடுவாளாம்.

இன்னும் சிலர், இதைப்பற்றி வேறு வகைகளான கதைகளும் சொல்லுகிறார்கள். எப்படியெனில், மனிதனுக்குத் தீங்கு செய்ய வேண்டுமென்னும் எண்ணம் இம்மோகினிக்கில்லாவிடினும், இம் மோகினியைக் காண்பதே மனிதருக்குப் பெருந் துர்ப்பாக்கியமாம். இன்னும் இது, வருங்காரியத்தைச் சொல்வதாயினும், மனிதருக்குத் தெய்விகத்தை உண்டு பண்ணுவதாயினும் அவ்வாறு செய்வது இலேசான காரிய மன்றாம். இம் மோகினியை மிகுதியாக வேண்டிக்கொண்டால் மாத்திரந்தான் இது மேற்கண்டவாறு மனிதருடையவிருப்பத்துக்கு உட்படுமாம். இன்னும், இது மேற்கூறியபடி வருங் காரியத்தைச் சொல்லும்போதும், மனிதனுக்கு அளவற்ற சக்தியைக் கொடுக்கும்போதும், உலகத்தாடவரோடு மனைவியாயிருக்க உடன் படும் போதும் மனிதருக்கு நாச காலம் கிட்டி விட்டதென்றே யூகிக்க வேண்டுமாம்; இவற்றால் நன்மையான காரியமொன்று முண்டாவதில்லையாம்; இஃதன்றி, இம் மோகினி ஜலத்தில் வசிக்கும்போது அளவற்ற ஆனந்தத்தை அனுபவிக்குமாம்; சில சமயங்களில் இதன் முகத்தில் துக்கமும், சோகக்குறியும் காணப்படுவது முண்டாம். இதன் இடுப்புக்குக் கீழுள்ள மீன் பாகத்தைப் பற்றி அபிப்பிராயம் சொல்லும்போது பற்பல தேசத்தாரும் வெவ்வேறு வகையாக வருணிக்கின்றனர். அவர்களுள், ஆங்கிலேயர்கள் இச்சமுத்திர கன்னிகைக்கு ஒரு வால் இருப்பதாகச் சொல்லுகின்றனர்; ஜர்மானியர்களும், பிரான்ஸியர்களும் இதற்கு இரண்டுவால் இருக்கிறதாகச் சொல்கின்றனர்.

இவ்வாறு பற்பல தேசங்களில் பற்பல கதைகளிருந்த போதிலும் உண்மையான தேசசரித்திரங்களில் இந்த ஜலமோகினியின் சரித்திரத்தைப் பற்றி ஒருவரும் எழுதவில்லை. ஆனால், சில கிருஸ்தவ நூல் கதைகளில்மட்டும் மேற்கண்ட கதைகளிற் கூறியபடி முற்காலமுதலே சமுத்திரகன்னிகையும், சமுத்திரமனிதனும் உண்டென்று அந்நூலாசிரியர்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள். அதனால் முன்கூறியபடி சாதாரண ஜனங்களெல்லோரும் இவ்வாறு ஒருபிராணி உண்டென்றே நம்பியிருக்கிறார்கள். இப்படி இவர்கள் நம்புவதற்கேதுவாக மேற்கண்டபடி கிருஸ்தவர்கள் எழுதிய சிலகதைகளையும் இங்கெடுத்தெழுதுவாம்: கி. பி. 6- ஆவது நூற்றாண்டில் ஒரு ஜலமோகினி அகப்பட்டதாகவும், அதைக் கிருஸ்துமதத்தில் சேர்ப்பித்ததாகவும் ஒரு கிருஸ்தவ நூல் கூறுகின்றது. இஃதன்றி, 1187 ஆம் வருஷத்தில் இங்கிலாந்தில் ஒரு மீன்மனிதன் அகப்பட்டானென்றும், அவனை அங்குள்ளார் ஆறுமாதகாலம் அரண்மனையில் வைத்திருந்தார்களென்றும் மற்றொருகதைகூறுகின்றது. இன்னும் 1811

ஆம் வருஷத்தில் இங்கிலாந்தின் தென்பாகத்தில், மூன்று வேட்டைக்காரர்கள் வேட்டைக்குப்போயிருந்ததாகவும், அப்போது இரண்டு ஜலமோகினிகள் கரையில் வந்து குளிர்காய்ந்துகொண்டிருந்ததாகவும், அவ்விரண்டில் ஒன்றுக்கு நோய்கண்டிருந்தபடியால், அதற்காக அவ்விரண்டு மோகினியும் பூனை அழுவதுபோல் ஓலமிட்டு அழுதுகொண்டிருந்ததாகவும், அப்படி அழுதுகொண்டிருக்கும்போது அந்தச் சப்தம்வரும் திசையைநோக்கி அம்மூவரும் சென்று பார்த்ததாகவும், அவ்வாறு சமீபத்தில் நெருங்கிப் பார்த்தபோது நோயாயிருந்த மோகினி இறந்து விட்டதாகவும், மற்றொன்று அதற்காக இன்னும் அதிகமாக அழுதுகொண்டிருந்ததாகவும், அத்தருணத்தில் அவ்வேட்டைக்காரர்கள் இறந்தமோகினியை எடுத்துக்கொண்டதோடு தந்திரமாக உயிரோடிருந்த மோகினியையும் பிடித்து அவ்விரண்டையும்வீட்டுக்குக்கொண்டு வந்ததாகவும், அப்படிக் கொண்டுவந்ததனால் அவற்றைப்பார்க்கச்சிலநாள்வரையில் அதிகமான ஜனங்கள் வந்ததாகவும், அப்படிவந்தவர்களிடத்திலிருந்து அவர்கள் அதிகமான இலாபம் சம்பாதித்ததாகவும், அம்மோகினி யிரண்டும் நான்கடிஉயரத்தோடும், ஐந்தங்குல நீளமான மயிரோடும் இருந்ததாகவும், அவற்றிற்கு வாய் மிகச் சிறிதாயிருந்ததோடு பல்இல்லாமலிருந்ததாகவும், உயிரோடிருந்த மோகினி பச்சைமீனைத்தின்றே ஜீவித்துவந்ததாகவும் வேறொருகதை கூறுகின்றது.

இவைதவிர 1610. ஆம் வருஷத்தில் ஒரு தளகர்த்தர் சேன்ட்ஜான் என்னும் துறைமுகத்தில் ஒரு ஜலமோகினியைக்கண்டதாகவும், அதன்மயிர் அதிகமாக நீண்டிருந்ததாகவும், அதைப்பிடிப்பதற்காகச் சமீபத்தில் போவதற்குள் அது கடலுக்குள்மூழ்கிமறைந்துவிட்டதாகவும்சொல்லுவதாகப் பின்னுமொரு கதை எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் 1403. ஆம்வருஷத்தில் சமுத்திரத்திலிருந்து ஒரு ஜலமோகினி ஓர் ஏரிக்குள் வந்துவிட்டதாகவும், அதைச் சிலர் பிடித்துப் பதினாறு வருஷம்வரையில் ஜீவித்திருக்கும்படி செய்தார்களென்றும், அம்மோகினியோடு ஒருவராலும் சம்பாஷிக்க முடியவில்லையென்றும், உலகத்தவரோடு அது பேசாமலிருந்தபோதிலும் மனிதர்களுக்குரிய கைத்தொழிலைக் கற்றுக்கொண்டதாகவும், கிருஸ்தவர்களுடைய சிலுவையையும் தொழுதுகொண்டிருந்ததாகவும் வேறொருகதையும் வழங்குகின்றது. ஆனால் இக்கதை உண்மையென்று நம்பும்விஷயத்தில் அதிகமானசந்தேகமுண்டு. சிலர், அதை மீனாகட்பாவித்திருக்கின்றனர்; வேறு சிலரோ, அதைஉண்மையான ஜலமோகினியென்றே சொல்லுகின்றனர். இக்கதைகளிலெல்லாம் பொய்யும் மெய்யும் கலந்து கிடப்பதாலும், சமீபகாலத்திற்குள் ஜலமோகினி ஒன்றும் அகப்படாமையாலும், உண்மையான சரித்திரங்களில் அதைப்பற்றிய விவரம் ஒன்றும் இல்லாமையாலும், ஜலமோகினி உண்டென்றுவது, அல்லது இல்லையென்றுவது முடிவாகத் தீர்மானம்செய்தல் முடியாமலிருக்கிறது.

"லோகாதிசய விளக்கம்"

———

ஸ்ரீகார்கள பாகுபலி ஸ்வாமி சரித்திரம்.

நிகழும் 1921௵ பிப்ரவரி௴ 13௳ முதல் 22௳ வரையில் தென்கன்னடம் ஜில்லா கார்களத்தில் பர்வதாக்ரத்தில் விராஜமானராக விருக்கும் ஸ்ரீகோமடேஸ்வர ஸ்வாமிக்கு அபிஷேக மஹோத்ஸவம் நடைபெற்றது. அதின் வைபவங்களெல்லாம் இதன் பக்கத்தில் வரையப் பட்டிருக்கின்றன. அவற்றைப் படித்துத் தெரிந்து கொள்ளலாம். அதற்கு முன் எந்த பகவானுக்கு இத்தகைய சிறப்புக்கள் நடந்தேறினவோ, எந்த பகவானது தரிசன மாஹாத்மியத்தால் பல்லாயிரக் கணக்கான பவ்ய ஜீவன்கள் புண்ய லாபத்தை யடைந்தார்களோ, அந்த ஸ்ரீ பாகுபலி ஸ்வாமியின் திவ்ய சரித்திரத்தைத் தெரிந்து கொள்வது அவசியமா யிருப்பதால் அதனை இங்குச் சுருக்கமாகத் தெரிவிப்பாம்:—

அனாதியாக இந்த பரத க்ஷேத்திரத்தில் உத்ஸர்ப்பிணி, அவஸர்ப்பிணி என்னும் இரண்டு கால பேதங்கள் மாறி மாறி நடந்தேறி வருகின்றன. பிரகிருதத்தில் நடப்பது அவஸர்ப்பிணி காலம். இது நன்னற் காலம், நற் காலம், நற்றீக் காலம், தீநற்காலம், தீக்காலம், தீத்தீக் காலம் என அறுவகை யாகும். இதில் முதற் காலம் உத்தம போக பூமி தன்மையதாகவும், இரண்டாங்காலம் மத்யம போக பூமி தன்மையதாகவும், மூன்றாங் காலம் ஜகன்ய போக பூமி சமான மாகவும் இருந்தன. இந்த மூன்று காலங்களிலும் பத்து விதமான கல்ப விருக்ஷங்கள் ஜனங்களுக்கு வேண்டியவைகளை யெல்லாம் கொடுத்துக் கொண்டு வந்தமையால் ஜனங்கள் யாதொரு கஷ்டமின்றிச் சுகமாக வாழ்ந்து கொண்டிருந்தார்கள்.

இங்ஙன மிருப்ப மூன்றாங் காலத்து அந்தியத்தில் கல்ப விருக்ஷங்கள் அதிஸ்வல்ப பலனைக் கொடுத்ததால் ஜனங்களின்தேவைகள் அதிகரித்து ஜனங்கள் அதிக கஷ்டத்துக் குள்ளானார்கள். இந்த சமயத்தில் 14 மனுக்கள் ஒவ்வொருவராய்த் 'தோன்றி அவ்வப்போது ஜனங்களின் கஷ்டத்தை நிவாரித்துக் கொண்டு வந்தார்கள், இவர்களில் கடைசி மனுவாகிய நாபிராஜனுக்கு ஆதி தீர்த்தங்கரராகிய விருஷப ஸ்வாமி புத்திரராக அவதரித்தார். இவர் காலத்தில் கல்ப விருக்ஷங்கள் பலன் ஸ்வல்ப மேனும் கொடாமற் போகவே, ஜனங்கள் ஸ்வாமியை யடைந்து, தங்கள் கஷ்டங்களை நீக்கும்படி பிரார்த்திப்ப, பகவானும் ஜீவனோபாயத்திற்காக அஸி, மஸி, க்ருஷி, வித்யா, வாணிஜ்ய, சில்ப மென்னும் ஷட்கர்மங்களை அவர்கட்கு உபதேசித்து நவதான்யங்களை ஆஹாரமாக உபயோகிக்கும் விதத்தையும், கரும்பிலிருந்து சர்க்கரைஎடுப்பதையும், பஞ்சினால் வஸ்திரம் நெய்வதையும், வீடு கட்டுவதையும், ஆபரணங்கள் செய்வதையும், யானை, குதிரை, மாடு முதலான மிருகங்களை வசப்படுத்தி உபயோகித்துக் கொள்வதையும், இன்னும் பல விஷயங்களையும் விஸ்தாரமாக உபதேசித்து அந்த ஜனங்களின் கஷ்டத்தை நீக்கினார். இதனால் இவருக்கு ஆதிப்ரம்ஹா வென்று பெயராயிற்று. இந்தக் காலந் தொடங்கி நடந்த காலத்திற்கு கிருத யுக மென்று பெயராயிற்று.

பின்னர் ஸ்ரீ விருஷப ஸ்வாமி, தம் பிதாவின் வேண்டுகோளின்படி ஜனங்களுக்கு கிருஹஸ்த தர்மத்தைத் தாமே நடத்திக் காட்டுவான் வேண்டி, சுனந்தை, எசஸ்வதி என்னும் இரண்டு கன்னிகைகளை விவாகம் செய்து கொண்டு, கௌசல தேசத்து ராஜதானியாகிய அயோத்தியின்கண் சுகேனஇராஜ்ய பாரம் செலுத்திக் கொண்டிருந்தார்.

இப்படி யிருக்கையில் ஸ்வாமிக்கு சுனந்தை பக்கல் பரதன் முதலான 99. பிள்ளைகளும், பிராம்ஹி என்னும் ஒரு பெண்ணும், எசஸ்வதி பக்கல் நமது சரித்திர நாயகரான பாகுபலி குமாரரும், சுந்தரீ என்னும் ஒரு பெண்ணும் ஜனித்தார்கள். ஆதி பிரம்ஹாவும், லௌகிக தர்மஸ்தாபகருமாகிய விருஷப ஸ்வாமியானவர், நீண்ட காலம், ராஜ்ய சுகங்களை யனுபவித்துக் கடைசியில் ஸம்ஸார விரக்தி யடைந்து, தமது ஜேஷ்ட குமாரனாகிய பரதனுக்குப்பட்டஞ் சூட்டி, மற்ற புத்திரர்களுக்கு வெவ்வேறு ராஜ்யங்களை பாகித்துக் கொடுத்து விட்டு, தாம் ஜிநதீக்ஷாப்ராப்தரானார்.

அதன் பின் ஒரு நாள் பரத ராஜனது ஆயுத சாலையில் சக்ர ரத்னம் உற்பத்தியாயிற்று. அவ்வாறான வுடனே பரதராஜன், சக்ர ரத்ன ஸஹிதம் சாதுரங்க பலத்தோடும் திக் விஜயத்திற்குப் புறப்பட்டு, ஷட் கண்டங்களையும் அடிப்படுத்தி எல்லா அரசர்களிடத்திலும் கப்பம் வாங்கிக் கொண்டு வந்து, தனது புரப்ரவேச ஸமயத்தில் சக்ர ரத்னம் செல்லாதிருப்பதைக் கண்டு, 'இதற்குக் காரணமென்ன?' என்று தெய்வக்ஞனாகிய புரோஹிதனிடம் வினவினான். அவன், "இன்னும் திக் விஜயம் பூர்த்தியாக வில்லை; அதனாற்றான் இது செல்லவில்லை" என்றான். அதைக் கேட்டு ராஜன் "ஷட் கண்டத்திலுள்ள எல்லா ராஜாக்களையும் நான் ஜெயித்து விட்டேன்; இனி என் சகோதரர்கள் தவிர வேறு யாருமில்லை; அவர்களுக்கு ஸ்வாமியால் தேசங்கள் பாகித்துக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. அவர்களிடம் போய் எப்படிக் கப்பம் கட்டும்படி கேட்பது" என்றான். இதைக் கேட்ட தக்ஷிணாங்க னென்னும் மந்திரி "அவர்களை யுத்த முகத்தால் ஜெயிப்பது முடியாத காரியம்; உபாயத்தால் வசமாக்கிக் கொள்ள வேண்டும்" என்றலும், பரதன் அநேக மந்திரிகளையும் தந்திரிகளையும் தன் சகோதரர்களை வசப்படுத்துமாறு அனுப்பினான். சகோதரர்களும் பரதனது அபிப்பிராய மறிந்து சஞ்சலமான சம்பத்துக்களில் வைராக்ய மடைந்து எல்லா பரிக்கிரஹங்களையும் விட்டுத் தபோவன மடைந்தனர்.

கடைசியாக தக்ஷிணாங்க னென்னும் மந்திரி பாகுபலி குமாரரிடம் செல்ல குமாரரும், அவனைக் கண்டு யோக க்ஷேமங்களை விசாரித்த பிறகு, தக்ஷிணாங்கன், தான் வந்த விஷயத்தைத் தெரிவித்தலும் பாகுபலி குமாரர் அதிகுபிதராகி "ஹே மந்திரீ! உன் அரசனின் பௌருஷத்தை நான் முன்பே யறிவேன்; அவன் திக் விஜய சங்கதிகளையும் கேள்விப் பட்டிருக்கிறேன்; இந்த விஷயங்களை வர்ணித்துப் பேசி நம்மிடம் காரியத்தைச் சாதித்துக் கொள்ள நினைப்பது உனக்குப் பலித மாகாது; நீங்கள் செய்யும் தந்திரம் எனக்குத் தெரியும்; அந்தத் தந்திரத்திற்கு இந்த பாகுபலி மட்டும் உடன் படுவானென்று நீங்கள் சொப்ப

னத்திலும் நினைக்க வேண்டாம்; மற்ற சகோதரர்கள் பரதனுக்கு தேசத்தை ஒப்புவித்து திசைக்குப் போய் விட்டது போல் நான் ஒருபோதும் போக மாட்டேன்; க்ஷத்திரிய ரத்தம் உன் அரசன் சரீரத்திலிருப்பதைப் போல் என்னிடமுமிருக்கிறது; உன் அரசன், தான் சக்ரவர்த்தி பட்டம் பெறுவதற்காகச் செய்யத்தகாத அநியாயங்களைச் செய்திருக்கிறான்; சகோதரர்களையும் தேசத்தை விட்டு ஓட்டினானென்றால் இன்னும் என்ன சொல்ல வேண்டும்! உன் அரசனுக்கு சக்ரவர்த்தியாக வேண்டுமென்ற ஆசையிருந்தால் என்னை யுத்தத்தில் ஜெயிக்கட்டும்" என்று சொன்னார். தக்ஷிணாங்கனென்னும் மந்திரி தன் தந்திரம் பலிக்காமற் போகவே திரும்பி வந்து நடந்த சங்கதிகளை பரதனுக் கறிவிப்ப, அவனும் வேறுபாயமின்றி யுத்தத்திற்குப் பிராரம்பித்தான்.

உபய பக்ஷத்து சேனைகளும் குறிப்பிட்ட ஓரிடத்தில் சேர்ந்தன. அப்போது உபய பக்ஷ மந்திரிகளும் ஒன்று சேர்ந்து "பரதபாகுபலிகள் வஜ்ரதேக தாரிகளாகையால் இவர்களுக்கு அபமிருத்யு இல்லை; இவர்கள் சண்டையால் தேசம் கலக்கத்தை யடைவதுந் தவிர வீணாகச் சேனைகளும் அழிந்து போகுமாகையால் சகோதரரிருவருமே திருஷ்டி யுத்தம், ஜல யுத்தம், மல்ல யுத்தங்களைச் செய்து ஜெயாபஜெயங்களை நிர்தாரணம் செய்யும்படி நாம் இவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும்" என்று யோசித்து, பரத, பாகுபலிகளுக்குத் தங்கள் எண்ணத்தை அறிவித்தார்கள். அவர்கள் அப்படியே சம்மதிக்க, அவ்விதமான யுத்தம் பிராரம்பமாயிற்று.

525 வில் பிரமாண முள்ளவரான பாகுபலி குமாரரும், 500 வில் பிரமாணத்தனாகிய பரத ராஜனும் பல யுத்தங்களைச் செய்து ஒவ்வொன்றிலும் பாகுபலியேஜெய மடைந்தனர். அதைக் கண்ட பரதன், சக்ராத்னத்தை நினைக்க அதுவும்வந்து பாகுபலி குமாரரை வதஞ் செய்ய மாட்டாது. அவர் பக்கல் நின்றது. இதைக் கண்ட பாகுபலி குமாரரது சைன்யங்கள் எல்லாம் ஜெய கோஷணை செய்தன.

இந்த சமயத்தில் பாகுபலி குமாரர் பரத ராஜனை நோக்கி "அண்ணா! இதற்கு முன் உன்னைப் போல் ஷட்கண்டங்களையும் ஆண்ட சக்ரவர்த்திகள் எல்லாம் கடைசியாக சகல சம்பத்துக்களையும் விட்டு மரண மடைந்தார்கள். அப்படியிருந்தும் உனது பிரயத்தினத்தைப் பார்த்தால் ராஜ்ய போகங்களை நீ மரண மடைந்த போதும் உன் கூடவே கொண்டு போக நினைத்திருப்பவன் போல் காணப் படுகின்றாய்; பிராணிகளுக்கு ஜன்மங்கள் அஸங்கியாதமாகவிருப்பதால் பூர்வ ஜன்மங்களில் அனுபவித்த போகங்களே அவைகளால் இப்போது மனுபவிக்கப் படுகின்றனவல்லவா? ஒரு தடவை அனுபவித்துக் கழித்த ராஜ்யாதி போகங்கள் எச்சலுக்குச் சமானமானவை; இவைகளினால் சம்பவிக்கும் அனர்த்தங்களை நீயே பிரத்தியக்ஷத்தில் அனுபவித்தாய்; இனியாகிலும் விஷ சமான போகாதிகளிலிருக்கும் துராசையை விடு; இவைகளெல்லாம் நாச மடையக் கூடியவைகள்; நித்ய சுகத்தை அடைவதற்குஒவ்வொரு ஜீவனும் பிரயத்தினப் பட வேண்டியது அவசியம். ஆனால்பரிபக்குவ ஜ்ஞான மில்லா விட்டால் அந்த

மோக்ஷ சுகமானது லௌகிக சுகத்தைக் காட்டிலும், அதிகமான சுகத்தைக் கொடுக்கக் கூடியதென்ற புத்தி யுண்டாகவே மாட்டாது. இனி யாகிலும் அல்ப சுகத்துக்காக அகிருத்தியங்களை ஆசரிப்பதை நீவிட்டு விடு. நான் தீக்ஷை கைக்கொள்ளத் தீர்மானித்து விட்டேன். உன்னுடைய துரபிமானத்தை பங்கம் செய்வதற்காகவே நான் உன்னுடன் யுத்தஞ் செய்தேனே யொழிய இந்தராஜ்ய சம்பத்துக்களில் நிலைபெற்றவனாக வேண்டு மென்று எனக்கு இஷ்டமில்லை. இதோ என் ராஜ்யத்தையும் மஹா பலனென்னும் என் குமாரனையும்உன்வசமாக்கி இருக்கிறேன். இந்த ஜெயத்தினாலுண்டான ஸாம் ராஜ்யாதியத்தையும் உனக்கே ஒப்புவித்தேன்; எனக்கு தீக்ஷைக்கு அனுமதி கொடு" என்று சொல்லி விட்டு தீக்ஷோன்முகராயினர். அங்குக்கூடி யிருந்த மஹா ஜனங்கள் அவரைத் தடுத்து, எவ்வளவோ பிரார்த்தித்துக் கொண்டும் கேளாமல் பாகுபலிஸ்வாமி "சபையோர்களே! இந்த லோகத்தில் பிராணிகள் பிறந்தன, வளர்ந்தன, இறந்தன என்ற வார்த்தைகளை யுடையனவே யன்றி, ஸ்திரமாக இருப்பன வென்ற பேச்சை யுடையன வல்ல; நாசஸ்வபாவமான இந்த சரீரத்தினால் ஸ்திர சுகமாகிய மோக்ஷம் கிடைக்கக் கூடியதாயிருக்கும்போது அதற்குப்பிரயத்தனப்படாமல், அஞ்ஞானிகளைப் போல் அழியக் கூடிய போகங்களில் தமது அரிய வாழ்நாளைக் கழிப்பது ஞானிகளின் வேலை யல்ல" என்று சபையோர்களுக்குச் சொல்லித் தம் புத்திரராகிய மஹா பலனை நோக்கி "பிள்ளாய்! பரம்பரை முறைமையின் படி ராஜ தர்மத்திற்கு ஹானி வராமல் நீ பிரஜா பரிபாலனம் செய்து கொண்டு உன் பெரிய தகப்பனின் அனுமதியின்படி நடந்து, எசஸ்வியாக இரு" என்று ஆசிர் வதித்து அண்ணனை வந்தித்துச் சபையோர்களின் அனுமதியைப் பெற்றுத் தபோ வன மடைந்தார்.

இந்த மஹா புருஷர் தீக்ஷையை ஸ்வீகரித்த ஒரு வருஷம் வரையில் ஒரே இடத்தில் ஸ்திரமாக நின்று ஆத்ம தியானத்தில் மூழ்கித் தம் கர்மசத்துருக்களை ஜெயித்துக் கொண்டிருக்கையில், சரீராதார ஹேதுவாகிய அன்ன பானாதிகளை ஸ்மரிக்கவே இல்லை. இவ்வளவு நீண்ட காலம் ஸ்திரமாக நின்று தியானாரூடராயிருந்த ஸ்வாமியின் தேகத்தின் மேல் அநேக கொடிகள் படர்ந்து விட்டன. பௌதிக சரீரத்தின் நாசத்தைக் குறிப்பிப்பது போல் புற்றுக்கள்தோன்றித் தேகமெங்கும் மூடிக் கொண்டன. ஆனால், ஏகாக்ர பாவனை மட்டும் விருத்தியடைந்து கொண்டே வந்தது. இஃதன்றோ உண்மையான ஸமாதிஸ்திதி!

இவ்விதம் சுவாமி ஒரு வருஷம் கோர தபஸ் செய்து கர்ம மென்னும் விறகுகளுக்கு அக்னியைப் போன்ற சுக்ல தியானத்தை யடைந்து எல்லாக் கர்மங்களையும் நாசஞ் செய்து மோக்ஷ மடைந்தார்.

இந்த மஹா புருஷருடைய பிரதி பிம்பம் பவ்ய ஜீவன்களின் தர்சனார்த்தம் இந்த பாரத வர்ஷத்திலுள்ள ஒவ்வொரு ஜினாலயத்திலும் இருப்பதும் தவிர, அதி பிரசித்தமானவும், உன்னதமானவும், சுந்தர மானவும், மனோஹரமானவு மான பிம்பங்கள், ஸ்ரவண பெளி குளம், கார்களம், வேணூர் ஆகிய இந்த இடங்களிலிருக்கின்றன. இவைகளில் அதிக உன்னதமானது பெளி குள

த்திலுள்ள ஸ்ரீ கோமடேஸ்வரராகும். கொம்மடராய னென்னும் மறு நாமம் புனைந்த சாமுண்ட ராயனால் இது பிரதிஷ்டிதமானதால் இதற்கு கோமடேஸ்வரரென்று பெயராயிற்று. இது தவிர பாகுபலி, புஜபலி, தோர்பலி முதலான திருநாமங்களும் இவருக்குண்டு. நாம் சரித்திரம்கூற வந்தது கார்கள ஸ்ரீ கோமடேஸ்வரரைப் பற்றியாதலால், இனி அவரது பிரதிஷ்டிதத்தைப் பற்றி விவரிப்பாம்:—

கார்கள மானது மங்களூர் (S. I. R.) ஸ்டேஷனிலிருந்து 32 மைல் தூரத்திலிருக்கின்றது. இங்கு 15வது நூற்றாண்டில் ராஜ்யபாரம் நடத்தியவன் பைரவராஜனென்பான். இவன் புத்ரன் வீர பாண்டியன். இவன் யாத்திரையாக அநேக தீர்த்த க்ஷேத்திரங்களை தரிசித்துக் கொண்டு வரும்போது ஸ்ரவண பெளிகுள மடைந்து கோமடேஸ்வரரை தரிசித்து அதிசந்துஷ்டனாகி அதைப் போலவே தன் பட்டணத்திலும் ஒரு பிம்பம் செய்து வைக்க வேண்டுமென்று நிச்சயித்துக் கொண்டு கார்கள மடைந்த உடனே பிரசித்த கல் தச்சர்களை வரவழைத்து உடனே பிம்பம் தயாரிக்கும்படி ஆக்ஞாபித்தான். இவ்வேலை எவ்வளவோ பிரயத்தினத்தினால் பூர்த்தியாகி கி. பி. 1432௵ பிப்ரவரி௴ 12௳ மஹா வைபவத்தோடு பிரதிஷ்டா மஹோத்ஸவம் நிறை வேறிற்று.

இந்த பிம்பம் மலையின்மேல்சுமார் 41அடிஉயரத்தில் அதிசுந்தர ரூபத்தோடும் மழை வெய்யில் முதலானவைகளால் எவ்வித விகாரத்தை யடையாமலும் சாந்த ஸ்வபாவத்தையும் வைராக்ய பாவத்தையும் தெரிவிக்கும் முக விலாஸத்தோடும், கம்பீர தோற்றத்தோடும் விளங்குகின்றது.

இங்ஙனம்,

ஸமாஜ ஸேவகன்.

கார்கள மஹா புண்ணிய க்ஷேத்திரம்.

புண்ணிய பூமியாகிய இப்பரத கண்டத்தில் ஜைன சமயத்தவர்க்கு மஹிமை பொருந்திய மஹா க்ஷேத்திரங்கள் பலவுண்டு. அவற்றுள் கார்கள மஹா க்ஷேத்திரமு மொன்றாகும். இது எல்லா ஸ்தலங்களினும் சிரேஷ்டம் பொருந்தியதாய் விளங்குவது; தென் கன்னடம் ஜில்லாவில் மங்களூரிலிருந்து சுமார் 32 மைல் தூரத்திலுள்ளது. இதில் மிகவும் உன்னதமாய் விளங்கும் மலையின் மேல் ஸ்ரீ பாகுபலி ஸ்வாமி எழுந்தருளி யிருக்கின்றார். இந்த விக்கிரகம் பார்ப்பவர் மனத்தைக் கவரத் தக்கது. மலைச் சிகரத்தில் 41- அடி உயரமுள்ளதாய் ஒரே சிலையால் உரு வகுக்கப் பெற்ற மஹோன்னதமான வடிவமுள்ளது. மிகவும் ஆச்சரியம் பொருந்தியது. பற்பல தேசத்து சரித்திர ஆராய்ச்சிக் காரர்களாலும் இந்தியாவின் அற்புதங்களில் ஒன்றாக எடுத்தெழுதிப் பாராட்டப் படுவது. மேல் நாட்டுக் காரர்கள் இந்த விக்கிரகத்தின் அற்புத தோற்

றத்தைப் பற்றித் தங்கள் பத்திரிகைகளிலும் புத்தகங்களிலும் இதன் உருவப் படத்துடன் எழுதிக் காட்டி இதனைப் புகழ்ந்து வருகிறார்களென்றால் இதன் மகிமையை எவரால் அளவிட்டுச் சொல்லுதல் இயலும். ஜைனர்களின் உயர்வை விளக்குதற்கு ஏற்பட்ட அறிகுறிகளில் இது முக்கியமான ஒன்றாகும். இதைப்பார்த்தவுடனே எல்லா மதஸ்தர்களும் "இப்பேர்ப்பட்ட பிரமாண்ட உருவத்தையும் ஜைனர்கள் வகுத்திருக்கின்றார்களே; வேறு எம் மதத்தினரும் தெய்வ சம்பந்தமாக இப்பேர்ப்பட்ட அற்புதச் செயல்களை இது வரை செய்ததில்லையே; இதனாலேயே ஜைன மதத்தின் உயர்வு நன்றாக விளங்குகின்றதல்லவா" என்று புகழ்வதால் ஜைன மதம் பண்டைக் காலத்தில் எவ்வளவோ மேன்மை பெற்றிருந்த தென்பது வெள்ளிடை மலைபோல் தெள்ளிதில் விளங்கக் கூடியதாயிருக்கின்றது. ஆதலின், ஜைனர்கள் எல்லோரும் இந்த சுவாமியைத் தங்கள் உயிர்க்குயிராகக் கருதி மிகவும் பக்தியோடு பூஜித்து வருகின்றார்கள். அன்னிய மதஸ்தர்களும் மத வேற்றுமையின்றி விசேஷமாக பூஜித்து வருகின்றார்கள். இன்னும் இந்த சுவாமி எழுந்தருளியிருக்கும் ஷை புண்ணிய க்ஷேத்திரத்தில் வேறு பதினெட்டுக் கோவில்களும் உண்டு. அவை யாவன:— 1. சதுர்முக பஸ்தி, 2. பொம்ம ராஜ பஸ்தி, 3. அம்மனவரு பஸ்தி, 4. கிரே பஸ்தி, 5. சிரவண பஸ்தி, 6. அரண்மனை பஸ்தி, 7. அப்பக்க தேவி பஸ்தி, 8. அட்டகேரி பஸ்தி, 9. நேமீஸ்வர ஸ்வாமி தொட்ட பஸ்தி, 10. எட பஸ்தி, 11. பல பஸ்தி, 12. குரு பஸ்தி, 13 அனந்தநாத ஸ்வாமி பஸ்தி, 14. ஆதீஸ்வர ஸ்வாமி பஸ்தி, 15. அம்மநவருபஸ்தி, 16 சந்திரநாத ஸ்வாமி பஸ்தி, 17. நியதி பஸ்தி, 18. இரிபஸ்தி என்பனவாம். இவ்வாலயங்களினும் ஸ்ரீ பாஹுபலி ஸ்வாமிகள் ஆலயத்தினும் சிராவக சிராவகிகளாலும் மற்ற பக்தி ஜனங்களாலும்கால கிரமப்படி பூசனை சிறப்பு முதலியவைகள் நாடோறும் சரிவர நடந்தேறி வருகின்றன. ஒவ்வொரு நாளிலும் இந்த க்ஷேத்திரத்தில் புண்ணிய ஸ்தல யாத்திரைக் காரர்கள் பலர் வந்து கொண்டே யிருக்கின்றனர்.

இப்பேர்ப்பட்ட முக்கிய க்ஷேத்திரத்திலுள்ள மஹோன்னதமாகிய ஸ்ரீபாகுபலி ஸ்வாமிக்குத் தினந்தோறும் பாத பூஜைமட்டும் நடந்தேறும். 30-அல்லது 35-வருஷங் கட்கு ஒரு முறைதான் மஸ்தகாபிஷேக மஹா பூஜை நடக்கும். ஏனென்றால் இந்த மஹா பூஜைக்கு அளவற்ற திரவியம் வேண்டி யிருப்பதால் பல தனவந்தர்கள் சேர்ந்து போதுமான பொருள் உதவிய பின்னர்தான் இது நடக்கக் கூடியதாயிருக்கிறது. அதனாலேயே இத்தனை வருஷங்களுக் கொரு முறை போதுமான சௌகரியம் நேர்ந்தபோது இது நடந்து வருவது வழக்கமாயிருக்கிறது. இஃதிப்படி பல வருஷங்கள் கடந்த பின் ஒவ்வொரு முறைநடக்கக் கூடியதாயிருப்பதால் இந்த பூஜையை மிகவும் உயர்ந்ததாகவும் கிடைக்கக் கூடாததாகவும் கருதி எல்லா ஜனங்களும் கூடிக் கொண்டாடுவது வழக்கம். இதற்கு அளவற்ற ஜனங்கள் கூடுவார்கள். இந்த பூஜை 10 நாள் வரை நடப்பதுண்டு. ஸ்வாமியின் முடியை அணுகுவது கூடாத காரிய மாதலால் அதுவரை உயர்ந்த சாரங்கட்டி அதன் வழியாக அரும்பிரயாசையுடன் அர்ச்சகர்கள் ஏறிப் போய்த்தான் அபிஷேக திரவியங்களைக் கொண்டு சுவாமியின் முடிமிசை அபி

ஷேகம் புரிய வேண்டும். ஆதலால் இது மிகவும் அருமையான பூஜையாம்.

இத்தகைய அரிய பூஜையானது பல புண்ணியவான்களின் நன் முயற்சியைக் கொண்டு இந்த மாசிமீ 2உ ஆரம்பிக்கப்பட்டு 11உ பூர்த்தி பெற்றது. இந்தப் பத்து நாள் பூஜைக்கும் அலகாபாத், டெல்லி, ஆஜ்மீர், ஆக்ரா, காசி, ராஜபுதனம், பஞ்சாப், சூரத், பம்பாய், தென்னிந்தியா முதலிய இடங்களிலிருந்து சுமார் 45000 ஜனங்கள் வந்து கூடி யிருந்தார்கள்.

ஸ்கௌட் மாஸ்டர் ஸ்ரீமான். பத்மநாப காமத் M. A., B. L. அவர்களின் தலைமைக்குட் பட்டு 45-ஜைனர்களும், 40-ஜைனரல்லாதாரும் கூடிய ஸ்கௌட்ஸ் (அதாவது வாலிப சாரணர் சங்கத்தார்) பூஜைக்கு வந்த ஜனங்களை மங்களூர் ஸ்டேஷனில் வர வேற்று பூஜை நடக்கும் இடத்திற்கு அழைத்துக் கொண்டு போய் ஆங்காங்கே அவர்களுக்கு இடவசதி, போஜன வசதி முதலியவைகளை ஏற்படுத்தி மிக்க உபசாரம் புரிந்தார்கள். 100-கான்ஸ்டேபில்களும், 11-எட்கான்ஸ்டேபில்களும்,3-சப் இன்ஸ்பெக்டர்களும், ஒரு சர்க்கில் இன்ஸ்பெக்டரும் ஜனங்களுக்கு வேண்டிய பந்தோபஸ்துகளைச் செய்து எவ்வித இடைஞ்சலும் நடக்காதபடி உதவி புரிந்து எல்லோரையும் அங்கராத்தில நிர்ப்பயமாய் வசிக்கும்படி செய்தார்கள். ஸ்ரீமான்-போனி முத்யர் என்பவர் ரூபா 2500 வரை செலவு செய்து ஜனங்களுக்குப் பந்தல் வசதிகளை ஏற்படுத்தி யிருந்தார். ஒவ்வொரு புண்ணிய புருஷர்களின் நன் முயற்சியால் பூஜை ஆரம்ப நாளிலிருந்து கடைசிவரை சமாராதனை நடத்தப் பட்டது. ஒவ்வொரு நாளிலும் சுமார் 5000 ஜனங்களுக்குக் குறையாமல் போஜனம் செய்தார்கள். இந்தாவது நாளிலிருந்து முடிவு வரையிலும் ஒவ்வொரு நாளிலும் ஜைனரல்லாத சுமார் 500-ஏழைகளுக்கு ஒவ்வொருவருக்கும் அரைப்படி அரிசியும், அரையணாவும், நல்லெண்ணெயும் தானமாக வழங்கப்பட்டன.

மாசிமீ 2உ ஆகிய ஆரம்பதினத்தன்று கட்டேமாரு ஸ்ரீமான்-செலுவைய பல்லாளரு, ஸ்ரீமான்-ரகுசந்திர பல்லாளரு ஆகிய இருவரும் சேர்ந்து ரூபாய் 2500 செலவு செய்து ஸ்வாமி அபிஷேக பூஜையும் சமாராதனையும் நடத்தினார்கள். மாசிமீ 3உ கிரேவாஸ மாகாணத்தாருடன் மூன்று கிராம வாஸிகள் சேர்ந்து ரூபாய் 1500 செலவு செய்து ஷை பூஜை சமாராதனை முதலிய வற்றை நடத்தினார்கள். மாசிமீ 4உ கிராம வாஸிகள் சேர்ந்து ரூபாய் 1500 செலவு செய்து ஷை சிறப்புக்களை நிறை வேற்றினார்கள். மாசிமீ 5உ கிராமவாஸிகளின் ரூபாய் 1700 செலவினால் ஷை பூசை முதலிய சிறப்புக்கள் நடைபெற்றன. மாசிமீ 4உ 6 கிராம வாஸிகளின் 1800 ரூபாய் செலவினால் ஷை அபிஷேகம் முதலியன நிறைவேறின. மாசிமீ 7உ 6 கிராம வாஸிகளின் 2500 ரூபாய் செலவினால் ஷை பூசனை முதலியவைகள் பூர்த்தி பெற்றன. மாசிமீ 8உ ஸ்ரீமான்-மிஜார் சந்தய எக்ட அவரு, கல்ல முடுகூடு ஸ்ரீமான் ராஜபடி வாளா ஆகிய இருவரும் சேர்ந்து ரூபாய் 2500 செலவிட்டு ஷை அபிஷேகம் முதலிய புண்ணியச் செயல்களைப் பூர்த்தி செய்வித்தார்கள். மாசிமீ 9உ

மைசூர் ஸ்ரீமான் வர்த்தமானையர் ரூபாய் 2800 செலவு செய்து ஷை பூசனைக ளை நடத்தி வைத்தார்கள். அதே தேதியில் உடுப்பி ஸ்ரீமான்-அபிபுல்லாகான் சாயபு அவர்கள் ரூபாய் 500 செலவிட்டு சுவாமிக்கு அத்தர் அபிஷேகம் செய்தார்கள். மாசிமீ 10௨ எரத்தூர் ஸ்ரீமான்-ஆதிராஜ எக்டே அவரு என்பவர் ரூபாய் 3700 செலவிட்டு சுவாமி அபிஷேகம் முதலியவற்றை நடத்திவைத்தார்கள். மாசிமீ 11௨ பாராடி ஸ்ரீமான்-குமாரையாஎக்டே அவரு, மிஜார் - ஸ்ரீமான். ஜின்னப்பா எக்டே அவரு ஆகிய இருவரும் சேர்ந்து ரூபாய் 7500 செலவு செய்து சுவாமி அபிஷேகம் பூஜை முதலியவற்றை யெல்லாம் வெகுசிறப்பாக முடித்தார்கள். இடை யிடையே பல ஸத் பிரசங்கங்களும் நடை பெற்றுவந்தன. இந்தப் பத்து தினங்களிலும் சுவாமிக்கு அபிஷேக தீர்த்தத்தை, அர்ச்சகர்கள், பரிசுத்த யானையின் மஸ்தகத்தி லேற்றிக் கொண்டுவந்து அபிஷேகம்செய்தார்கள். யானை தினந்தோறும் மலையின் மீதேறி அபிஷேக தீர்த்த கும்பத்தை சுவாமியின் அருகில் கொண்டு போய்ச் சேர்த்தது மிகவும் வியக்கத்தக்கது. இவ்வாறு அபிஷேகம், நடக்குங் காலத்தில் அளவற்ற ஜனங்கள் திரண்டுசுவாமியை வணங்கித் துதித்ததோடு, இடையில் பாலபிஷேகம் நடக்கும் சமயங்களிலெல்லாம் ஜெய ஜெய வென்று கடலொலி போல முழக்கம் செய்து ஆர்ப்பரித்தார்கள். எங்கும் பக்திமயமாகவே நிறைந்திருந்தது. இந்த பக்தி மிகுந்த சிறப்பினைப் பார்த்தமாத்திரத்தில் கல்மனதும் கரைந்துருகு மென்பதில் சந்தேகமேயில்லை. இந்தப்பத்து நாள் அபிஷேகங்களும் சிறப்புகளும் பல தனவந்தர்களாகிய புண்ணியவான்களின் திரவிய சகாயத்தால் நடைபெற்றன வெனினும், பூஜை ஆரம்ப முதல் முடிவுவரை நடந்த எல்லாக்காரியங்களுமே ஸ்வஸ்திஸ்ரீமன்-நேமிசாகரவர்ணிஜீ சுவாமி யவர்களின் தூண்டுதலாலும், நன்முயற்சியாலுமே நடைபெற்றன. இந்த பூஜைநடப்பதற்கு முன்னரே வேண்டிய முயற்சிகளை எடுத்துக் கொண்டது இந்த சுவாமியவர்களே. இவர்களன்றோ நம்மத விருத்திக்காகப்பாடுபடும் சிரேஷ்டராவார்கள்; இச்செய்கைகளன்றோ சுவாமிகள் என்ற பட்டந்தாங்கினவர்க்குரியவைகள்; இவர்களை யன்றோ பல ஜனங்களுக்குத் தருமோபதேசஞ் செய்யுந் தகுதி வாய்ந்த குருத்துவமுடையாரெனச் சொல்லவேண்டும். புண்ணியத்திற்கே மிகவும் உழைத்துவரும் சுவாமிகளுடைய பெருங்குணமும், இந்த பூஜைக்குத் திரவியசகாயஞ் செய்து அபிஷேகங்களை நடத்திவைத்த புண்ணிய சீலர்களின் உதார குணமும் மிகப் பாராட்டத்தக்கன. இந்தப் புண்ணிய சீலர்கள் இத்தகைய பெரியபுண்ணியங்களைச் செய்து வருவதைப் பார்த்திருந்தும் நம் தமிழ் நாட்டு ஜைனர்கள் பெரும்பாலும் இவ்வகைக் காரியங்களில் தலையிடப் பின்வாங்குகிறார்கள். என்றாலும் பாதகமில்லை. இத்தகைய அரியவிஷயங்களைப் போதிக்கக்கூடியதும், ஜைனமதாபி விருத்தியையே கருதியிருப்பதும், வருஷம் ஒன்றுக்கு ஒரு ரூபாயாகக் குறைந்த சந்தாவில் வெளிவருவதும், தமிழ்நாட்டில் ஜைனர்களுக்கென்றே முதல் முதல் அருமையாகத் தோன்றியதுமாகிய நம் தருமசீலனைக் கூட வாங்கக் கூடாதென்று சில புண்ணியவான்கள் போதனை செய்கின்றார்கள். சிலர், சீலனை வாங்குவதை நிறுத்தியும் வருகின்றார்கள். இது தான் மிகவும் விநோதமான செய்கை. இந்த அடாச் செய்கையை நீக்கி அத்தகைய சிலரிடத்தில் பத்திரிகாபி மானத்தை உண்டாக்குமாறு இறைவன் பதப்போதை எப்போதும் வேண்டித் துதிப்போமாக.

கண்டு வந்தோன்.

தமிழ் வித்வான்களும், சாற்றுக் கவிகளும்.

தமிழ் விற்பத்தியுடையார், செய்யுள் மூலமாகவோ, உரையாகவோ, வசனமாகவோ பல நூல்களை இயற்றுவதும், அவற்றைப் பலவித்வான்களிடம் காட்டிப்பார்வையிடச் செய்து, அவற்றின் விஷயத்தில் அவர்களுக்குண்டாகும் உண்மையான அபிப்பிராயத்தைச் செய்யுளிலோ நடையிலோ எழுதிவாங்கிச்சேர்த்து வெளியிடுவதும் பண்டைக்காலந்தொட்டு இந்தத் தமிழ் நாட்டில் பெரும் வழக்கத்திலிருந்து வருகின்றன. ஏன் இந்த வழக்கம் ஏற்பட்டதென்றால், பல வித்வான்களின் சாற்றுக்கவியில்லாத நூல் சிறப்படையாதென்பது பற்றியே. பண்டைக்காலத்தில் ஒருவர் ஒருநூல் செய்தால், அதைப் பலவித்வான்கள் கூடிய இராஜசபைகளிலோ, வித்வசங்கங்களிலோ முழுவதும் படித்துச்சொல்லி அரங்கேற்றி, அதைப்பற்றி அங்குள்ள எல்லாவித்வான்களிடத்திலும் சாற்றுக்கவிகள் வாங்கவேண்டும்; பின்புதான் அந்நூலை வெளிப்படுத்தவேண்டும். மகாகவிச்சக்கரவர்த்தியாகிய கம்பரும,தாம் இயற்றிய இராமாயணத்திற்குச் சாற்றுக்கவி வாங்கும் பொருட்டு ஊரூராகத்திரிந்தலைந்தார்; உலகத்தார்க்கு இன்றியமையாதனவாகிய நீதிகளைப் போதிக்கும் தமிழ்மறையாகிய திருக்குறளைச் செய்த திருவள்ளுவரும் அதற்கு, மதுரைச்சங்கத்தாரிடம் சாற்றுக்கவிகள் வாங்கினர். நூல்களுக்குச் சாற்றுக்கவி வாங்கும் விஷயம் அவ்வளவுகண்டிப்பாக ஏற்பட்டிருந்ததென்பதற்கு இவர்கள் சரித்திரங்களே போதிய சான்று கூறுகின்றன. இந்த ஏற்பாட்டினாலேயே அக் காலத்திற் செய்யப்பட்ட நூல்கள் மிகுந்த சிறப்புடையனவாய் என்றும் நிலை பெற்று லாவி வருகின்றன. அக்காலத்து வித்வான்களும், 'தப்பின்றி நூலெழுத வேண்டுமே' என்னும் அச்சத்தால் முறைப்படி பிரயாசைப்பட்டுக் கல்வி கற்றுத் தேர்ந்து உயர்ந்தநூல்களைச் செய்து வந்தார்கள்.

இக்காலத்திலோ அந்த ஏற்பாடு வழக்கம்போல் இருந்து வருகின்றதெனினும், அறிவுடையார் அருவருக்கத் தக்க விதமாக மிகுந்த மாறுதலடைந்துபோயிருக்கின்றது. வித்வான்கள் நூல்களை இயற்றுவதும், அவற்றிற்கு மற்ற வித்வான்களிடம் சாற்றுக் கவி வாங்குவதும், தெருவில் சிறுவர்கள் சிறு வீடு கட்டி விளையாடுவது போலாய் விட்டன. நூல் செய்வதற்கும் வரம்பேயில்லை; சாற்றுக் கவி வாங்குவதற்கும் கணக்கில்லை. குறைந்த நடுத் தெருப் புலவர்கள் முதல் உயர்ந்த சம்ஸ்தானப் புலவர்கள் வரையில் உள்ள எல்லா வித்வான்களிலும், நடு நிலைமையை விட்ட பெரும்பான்மையோரிடத்தில் ஒரு நிமிஷ நேரத்தில் சாற்றுக் கவி வாங்கி விடலாம்; அவர்கள் நூலை முழுவதும் படித்துப் பார்க்க வேண்டிய அவசியமுமில்லை, உண்மையான அபிப்பிராயத்தைக் கூறவேண்டுமென்பதுமில்லை. நூலாசிரியருக்கு எந்த விதமான் சாற்றுக் கவி எழுதி வாங்கிக் கொள்ள வேண்டுமென்று இஷ்டமிருக்கிறதோ அந்த விதமான சாற்றுக் கவியை எழுதி வாங்கி விடலாம். ஏன், சாற்றுக் கவி வாங்குவது இவ்வளவு எளிதாகப் போய் விட்டதென்றால் இப்போதிருக்கும் வித்வான்களிற் பெரும் பான்மையோர் சில விநோதமான

செய்கைகளை யுடையவர்களா யிருக்கின்றார்கள். எப்படி யெனில், சிலர், 'நாம் எந்த நூலையும் சரியாகப் பார்க்காமல் சாற்றுக் கவி கொடுப்பதே யில்லை; அப்படிக் கொடுப்பதிலும் உண்மையான அபிப்பிராயத்தையே சொல்லுவோம்' என்று தற்பெருமையோடு கூடிய பரிசுத்த வசனத்தைக் கூறுவார்கள்; ஆனால் இவர்கட்கு அதிகப் பொருளுதவி செய்யும் ஒருவர் வந்து சகாய மொழி கூறினால் கண்ணாற் பார்க்கத் தகாத ஆபாசம் நிறைந்த நூலுக்கும் நல்ல அபிப்பிராயத்துடன் சாற்றுக்கவி எழுதிக் கொடுத்து விடுவார்கள்; இன்னும் சிலருக்குப் பாட்டொன்றுக்கு ஒரு ரூபா கொடுத்து விட்டால் அவர்களிடம் எத்தனை கவிகள் வேண்டு மானாலும் எழுதி வாங்கி விடலாம். ஒருபயனும் பெறா விட்டாலும் பணக் காரர் தயவிருந்தாற் போது மென்ற சிந்தனை யுடைய சில கவிகளிருக்கின்றார்கள். ஒரு பணக் காரனை உதவியாக அழைத்துக் கொண்டு போய் இவர்களிடம் கேட்டால் போதும்; எத்தனை செய்யுட்கள் வேண்டு மானாலும் வாங்கிக் கொள்ளலாம். அச்சுப் புத்தகத்தில் தங்கள் பெயர் வந்தால் போது மென்ற நோக்க முடைய சில வீண் பெருமைக் காபர்களிருக்கின்றார்கள்; சாற்றுக் கவி வேண்டு மென்று ஒரு வார்த்தை இவர்கள் காதில் விழுவதுதான் தாமதம்; உடனே நூற்றுக் கணக்கான கவிகளை, காள மேகம் போல் சொரிந்து விடுவார்கள். இன்னும் செய்யுளே எழுதத் தெரியாமல், வித்வான் என்ற பட்டத்தை யடைய வேண்டு மென்னும் பேராசை கொண்டு, போலித் தனமாகப் புலவர் போன்று நடித்துச், செய்யுள் பாடத் தெரிந்த கவிஞர்களிடம் கெஞ்சிக் கேட்டாவது கவிகளை எழுதி வாங்கித் தங்கள் பெயரால் வெளிப்படுத்தித் திரியும் பேதையர் சிலருண்டு. இவர்களிடம் சாற்றுக் கவி வேண்டு மென்று சொல்லவே வேண்டியதில்லை. எவரேனும் ஒரு புத்தகத்தை அச்சிடுகிறார்களென்று இவர்கள் கேள்விப்பட்டால், தங்கட்குச்சிநேகமான ஒருபாவலரிடம் சென்று தாங்கள் சொன்னவைபோன்றிருக்கும்படி சிலகருத்துக்களை அமைத்துப்பாட்டுக்களைஎழுதச்செய்து, வாங்கிக்கொண்டுவந்து, புஸ்தகம் அச்சிடுகிறவர்களிடம், 'ஐயா! நம்முடையசாற்றுக்கவிகள் மிகவும் அழகாயிருக்கும்; நீங்கள் என்னிடம் கேட்காவிட்டாலும் நான் உங்கள் நற்குணத்தை உத்தேசித்து இவற்றை எழுதினேன்' என்று கொடுத்துச்செல்வார்கள். இத்தகையபலர் என்னிடம் வந்து பாட்டெழுதிக்கொடுக்குமாறு கேட்டுத்தொந்தரவு கொடுப்பதை நான் பலநாளும் பிரத்தியக்ஷமாகப் பார்த்துவருகிறேன்.

சாற்றுக்கவியின் விஷயம் இவ்வாறு எளிதாய் முடிந்து விட்டமையாலும், கேள்விமுறையில்லாமலிருப்பதாலும், வழுக்களே நிறைந்த புத்தகங்களெல்லாம் குப்பைகளைப் போல வெளிப்பட்டுக் குவிந்து விடுகின்றன. சிலர் ஒருவர் செய்தநூலை மற்றொருவர் பெயர் போட்டு வெளிப்படுத்துகின்றனர். (நானே, சென்னையில் ஒருபுத்தகவியாபாரிக்குத் தமிழ் அகராதியொன்றில் வேலை செய்ய ஆரம்பித்து 72. பாரங்கள் வரை புதியவாக்கியங்கள் சேர்த்து அரும்பிரயாசைப் பட்டுவேலைசெய்து கொடுத்தேன்; அவ்வியாபாரி என்வேலைக்குப் பிரதிப்பிரயோசனம் ஒன்றும் செய்யாமலும், புத்தகத்தில் என்பெயரைப்போடாமலும் எட்டுணையும் கஷ்டமெடுத்து வேலை செய்யாத ஒருவரைக்கொண்டு எஞ்சி

னின்ற சொற்ப வேலையை முடித்துப் புஸ்தகத்தில் அவர் பெயரையேபோட்டு வெளிப்படுத்திவிட்டார். அதற்கு, இக்காலத்தில் மகா உன்னததசையிலிருந்து பரிசுத்தம் பேசக்கூடிய வித்வசிரோமணிகளும் உண்மை உணராமல் போலிப் பெயரைக்குறித்தே சாற்றுக்கவிகள் கொடுத்திருக்கின்றனர்) சிலர், பண்டைக் காலத்துப் பெரியோரால் சுவடிகளில்செய்து வைக்கப்பட்ட நூல்களைத்தாங்கள் செய்ததாகவே வெளிப்படுத்துகின்றனர். இன்னும் எத்தனையோ சொல்லவொண்ணாத அக்கிரமங்களெல்லாம் நடக்கின்றன. செந்தமிழ், இராஜாங்கத்தாரின்முக்கிய திருஷ்டியில் வைக்கப்படாமலிருப்பதனாலன்றோ இவை நிகழ்கின்றன. இக்குறையை எவரிடம் சொல்லி முறையிடுவது? தமிழ்த் தெய்வந்தான் இதற்கொருபரிகாரஞ் செய்யவேண்டும்.

ஆனால், இக்காலத்திலும் உண்மைப்புலவர்கள் அநேகருண்டு; அவர்கள் பண்டைக்காலத்து முறைகளையே எதிலும் அனுசரித்து நடந்து வருகின்றார்கள். அவர்களால் உயர்ந்த நூல்களும் முறைப்படி வெளிப் படுத்தப் பட்டு வருகின்றன. நான் மேலே, 'தாழ்ந்த புலவர் முதல் உயர்ந்தபுலவர்வரை'என்றுகூறினதில் இவர்களும் அடங்குவார்களென்று அறிவுடையோர் கொள்ளலாகாது. குறையுள்ள வகுப்பைச் சொல்லும்போது பரிசுத்த வகுப்பு அதில் எவ்விதகாரணத்தைக் கொண்டும் சாராது. இவர்களிடம் மேற்கூறியவர்கள் எவ்விஷயத்திலும் கலப்பதில்லை. இவர்கள் ஒரு மூலையில் ஒதுங்கி மனம் நொந்து கிடக்கின்றனர்.

ஆதலால், உண்மைப்புலவர்களும், அறிஞரும் இங்குக் கூறிய விஷயங்களை நடுநிலைமையோடு ஆலோசனை செய்து பொய்ந்நெறியை விலக்கி மெய்ந்நெறியை ஸ்தாபித்தற்கான முயற்சிகளைச் செய்யுமாறு வேண்டுகின்றேன். நான் பொதுவாகத் தமிழ் சிறப்புறவேண்டுமென்று இவற்றை எழுதினேனேயன்றி எவரையும் தாழ்த்திக் கூறவேண்டுமென்ற நோக்கங் கொண்டெழுதவில்லை. இது சத்தியம். சான்று-என்பது சாக்ஷி; சான்றுகவி என்பது சாக்ஷிக்கவியென்று அருத்தமாகும்; இதுதான் சாற்றுக்கவியென விகாரப்பட்டு வந்தது. ஆகவே, சாற்றுக்கவியாவது நற்சாக்ஷிப்பத்திரமாம். இது பொய்ச்சாக்ஷியாயிராமல் மெய்ச்சாக்ஷியா யிருக்கவேண்டுமென்பது எனதெண்ணம்.

சேம்பூர். வீ. ஆறுமுகஞ் சேர்வை.

மூடுபத்திரி.

இப் பரதகண்டத்திலுள்ள ஜைன க்ஷேத்திரங்களில் இது மிகவும் உன்னதமானது; ஜைன காசியெனப் பலராலும் கொண்டாடப் படுவது; ஜைன சித்தாந்தசாஸ்திரங்களுக்கு இருப்பிடமானது; இந்த க்ஷேத்திரத்தில் நவரத்தினங்கள், ஸ்படிகம், ஸ்வர்ணம் ஆகியவற்றால் ஏற்பட்ட தெய்வ விக்கிரகங்கள் இருக்கின்றன. இவற்றுள் ஸ்வர்ணத்தாலும் ஸ்படிகத்தாலும் உண்டான விக்கிரகங்கள் சுமார் நாற்பதுக்கு மேலிருக்கும். இங்கே 1. குருபஸ்தி, 2. விக்ரம ஸ்ரே

ஷ்டி பஸ்தி, 3. லெப்பத பஸ்தி, 4. கல்லு பஸ்தி, 5. தேவராஜ பஸ்தி, 6. சோளஸ்ரேஷ்டி பஸ்தி, 7. எடபல பஸ்தி, 8. மஹாதேஸ்ரேஷ்டி பஸ்தி, 9. பெங்கனதிசாரபஸ்தி, 10. கெர பஸ்தி, 11. படு பஸ்தி, 12. மடத பஸ்தி, 13. சொட்ட பஸ்தி, 14. படக பஸ்தி, 15. ஸ்ரேஷ்டி பஸ்தி, 16. இரி பஸ்தி, 17. வெட்டத பஸ்தி, 18. கோடி பஸ்தி, என்னும் சைத்தியாலயங்கள் இருக்கின்றன.

இவற்றுள் முதலாவது குருபஸ்தியில்பார்சுவநாத சுவாமியென்றவைப் புருஷாள் பிரமாணத்தில் எழுந்தருளியிருக்கிறார். இந்த விக்கிரகம் சாமள வர்ணமானது; சதுர்த்த கால பிம்பம்; இது 2000-வருஷத்திற்கு முன்பு நாலாங் காலத்தில் ஏற்பட்டது; அதிசயமும் அதிக கம்பீரமுமான காட்சியை யுடையது. இன்னும் இவ் வாலயத்தில் சதுர் விம்சதி தீர்த்தங்கரர்கள் இருக்கக் கூடிய அரிபீடம் உண்டு. முன்னே கூறிய சித்தாந்த சாஸ்திரங்கள் இங்கேதானிருக்கின்றன. அவை தவளம், ஜயதவளம், மஹாதவளம் என்னும் மூன்றுமாம். இவற்றுள் தவளம் 72000 சுலோகங்களையுடையது; ஜயதவளம் 60000 சுலோகங்களையுடையது; மஹா தவளம் 40000 சுலோகங்களையுடையது. இந்த மூன்று சாஸ்திரங்களும் சிதளா எட்டில் அளேகன்னடத்தில் இங்கியால் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றிலிருந்து காகிதத்தில் கன்னட அக்ஷரத்திலும் நாகர அக்ஷரத்திலும் பிரதிகள் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றில் பல தத்துவங்களெல்லாம் அடங்கியிருக்கின்றன வென்று பெரியோர் கூறுகின்றனர். ஆதி சுவடியிலிருந்து பிரதி செய்த வற்றில் பூர்த்தி பெறாமலிருந்த சில பாகங்களைப் பூர்த்தி செய்வதற்குச் சுமார் 14000 ரூபாய் வரை லிகிதர்களுக்கு உதவி அவர்களைக்கொண்டு அங்குள்ள பெரியோர் அவற்றைச் சமீப காலத்தில் எழுதி முடிக்கும்படி செய்திருக்கிறார்கள். இந்த க்ஷேத்திரத்திற்குச் செல்கின்றவர்களெல்லோரும் இந்த சாஸ்திரங்களைத் தரிசித்து விட்டு வருவது வழக்கம். இவற்றை லோகோபகாரமாக அச்சிட்டு வெளிப் படுத்த வேண்டுமென்று பலமேதாவிகளும் சுவாமியார்களும் சில வருஷங்களாகப் பிரயத்தினப்பட்டு வருகின்றார்கள். எனினும் அங்குள்ள மடாதிபதி யவர்களும், பண்டைய கொள்கைகளையுடைய சிலரும் வெளி யிட்டால் சாஸ்திரங்கள் கெட்டுப் போய் விடுமென்றஓர் அபிப்பிராயத்தைக் கொண்டு அதற்கு இடம் கொடுக்காமலிருந்து வருகிறார்கள். எப்படியேனும் இவை அச்சில் வெளி வந்தால் அநேக ஜனங்களுக்குப் பிரயோசனமாயிருக்கும்.

2. விக்ரமஸ்ரேஷ்டி பஸ்தியில் ஸ்ரீவ்ருஷப சுவாமி எழுந்தருளியிருக்கின்றார். அரிபீடமிருக்கின்றது.

3. லெப்பத பஸ்தியில் கீழே சந்திரநாத சுவாமியும், மேல் உப்பரிகையில்வர்த்தமான சுவாமியும் எழுந்தருளி யிருக்கின்றார்கள்.

4. கல்லு பஸ்தியில் சந்திரநாத சுவாமி வீற்றிருக்கின்றார்.

5. தேவராஜ ஸ்ரேஷ்டி பஸ்தியில் கீழே அரர், மல்லிநாதர், முநிசுவிரதர் ஆ

கிய சுவாமிகள் எழுந்தருளி யிருக்கின்றனர். மேலுப் பரிகையிலும் இவர்களே வீற்றிருக்கின்றனர்.

6. சோள ஸ்ரேஷ்டி பஸ்தியில் பத்மப்ரப சுவாமி வீற்றிருக்கின்றார்.

7. எடபல பஸ்தியில் அநந்தநாதசுவாமி எழுந்தருளி யிருக்கின்றார். இங்கே அரிபீடமும் உண்டு

8. மஹாதேஸ்ரேஷ்டி பஸ்தியில் ஆதி நாத சுவாமி கோவில் கொண்டிருக்கிறார்.

9. பெங்கனதிகார பஸ்தியில் அநந்த நாத சுவாமி எழுந்தருளி விளங்கு கின்றார்.

10. கெரபஸ்தியில் மல்லிநாத சுவாமி வதிந்திருக்கின்றார்.

11. படு பஸ்தியில் விமலர், அநந்தர், தருமர் ஆகிய மூவரும் அமர்ந்திருக் கின்றனர்.

12. மடத பஸ்தியில் பார்சுவநாத சுவாமி வீற்றிருக்கின்றார். இங்கேதான் இந்த க்ஷேத்திரத்தின் மடாதிபதி யவர்களின் வாசஸ்தான மிருக்கின்றது.

13. தொட்ட பஸ்தியில் சந்திர நாத சுவாமி ஒரு புருஷ பிரமாணத்தில் எழுந்தருளி யிருக்கின்றார். இந்த விக்கிரகம் வெண் கலத்தால் சமைந்தது. இந்தக் கோவில் 3 அடுக்கு மாடி யுள்ளது. இதற்குத் திரிபுவன திலக சூடாமணி யென்னும் பிரசித்த நாமம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதன் இரண்டாவது மாடியின் முன் பக்கத்தில் சஹஸ்ரகூட சைத்தியாலயம் வெண் கலத்தால் நிருமிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இதில் 1008 பிம்பங்களுண்டு. இதன் மூலஸ்தானத்தில் சுபார்ஸ்வநாத சுவாமி எழுந்தருளி யிருக்கின்றார். 3-வது மாடியில் சித்தகூட சைத்யாலயம் விசேஷஸ்படிக பிம்பங்களாலும், அம்ருத சிலா பிம்பங்களாலும், லோகத்தால் செய்த பிம்பங்களாலும் அலங்கரிக்கப் பட்டுப் பார்ப்பவர் மனதைப் பக்திமிலாழ்த்தக் கூடியதாயிருக்கிறது. இவ்வாலயத்தின் மேற் பாகம் செப்புத்தகட்டால் மூடப் பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆலயத்தில் தீபாலங்கார மஹோத்ஸவம் மிகவும் விமரிசையாக நடை பெறுவது வழக்கம். 5000 தீபங்களை யுடைய இந்த தீபாலங்கார காட்சியானது மிகவும் கெம்பீரமானது. இங்கே மூலஸ்தானத்திற்கும் ஜனங்கள் நின்று மூலஸ்தானத்தைத் தரிசிக்க வேண்டிய இடத்திற்கும் இடையில் 50 கஜ தூர முண்டு. இங்கு நடக்கும் தீபாலங்காரமானது சுவாமியின் கமல சரணம் போன்றிருக்கின்றது.

14. படக பஸ்தியில் சந்திரநாத சுவாமி வீற்றிருக்கின்றார். இதன் மேல்மாடியில் ஸ்ரீ வர்த்தமான சுவாமி அமர்ந்திருக்கின்றனர்.

15. ஸ்ரேஷ்டி பஸ்தியில் ஸ்ரீ வர்த்தமான சுவாமி அமர்ந்திருக்கின்றனர்.

16. இரி பஸ்தியில் சாந்தீஸ்வர சுவாமியும்,பத்மாவதி சரஸ்வதிதேவி ஆகியவர்களும் எழுந்தருளி யிருக்கின்றனர். இங்குள்ள பிம்பம் லெப்பத பிம்பம்.

இங்கே அரிபீடமும் உண்டு; இதன் மேல்மாடியிலும் அரிபீடம் இருக்கின்றது. இங்குள்ள பிம்பங்களெல்லாம் வெண்கலத்தாற் செய்யப் பட்டவை.

17. பெட்டத பஸ்தியில் ஸ்ரீ வர்த்தமான சுவாமி குடி கொண்டிருக்கிறார்.

18. கோடி பஸ்தியில் நேமிநாத சுவாமி வீற்றிருக்கின்றார். இதன்மேல்மாடியில் ஸ்ரீ வர்த்தமான சுவாமி எழுந்தருளி யிருக்கின்றனர்.

இத்தகையசைத்தியாலயங்களை யுடைய இந்தப் புண்ணியக்ஷேத்திரமானது கார்களாவிற்குச் சமீபத்திலிருக்கிறது. கார்களாவிற்குப் போகும் யாத்திரைக்காரர்கள் ஒவ்வொருவரும் இதற்கும் செல்லாமல் வருவதில்லை. இன்னும்இப் பேர்ப்பட்ட இப் புண்ணிய க்ஷேத்திரத்தில் தேவமான்ய ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீமதபிநவ சாருகீர்த்தி பண்டிதாசார்யர் அவர்களால் ஜைன் போர்டிங் ஸ்கூல் ஸ்தாபிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இதில் அவர்கள்சந்திரநாத சுவாமியை எழுந்தருளியிருக்கச்செய்திருக்கின்றார்கள். இந்த ஸ்கூலில் 100 பிள்ளைகள் சமஸ்கிருதம் வாசிக்கிறார்கள். இருபது பிள்ளைகள் தர்க்க வியாகரணம் வாசிக்கிறார்கள். நம்முடைய தமிழ் நாட்டிலிருந்து வாசிக்கவரும் பிள்ளைகளில் 10 பேருக்கு அந்த ஸ்கூலில் வாசிக்க இடந்தருவதாக ஷை பண்டிதாசார்யர் அவர்கள் வாக்களித் திருக்கிறார்கள்.

இன்னும் இந்தப் புண்ணிய க்ஷேத்திரத்திலுள்ளமடாதிபதியவர்கள் இங்கே சுவாமி தரிசனைக்காக வரும் சிராவகசிராவகிகளுக்குத் தகுந்த இடவசதிகள் ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதோடு அணுவிரதிகள் எத்தனைபேர் போனாலும் அவர்களுக்கு ஆகார தானம் செய்தபின்னரே தாங்கள் ஆகாரத்திற்குச்செல்லும் வழக்கத்தைக் கைக்கொண்டிருக் கின்றார்கள். இவர்களுடைய இத்தகைய புண்ணிய குணம் சகலரும் கொண்டாடத் தக்கதாம். நம் தமிழ் நாட்டிலிருந்து இந்த க்ஷேத்திரத்திற்கு யாத்திரை செய்வோருக்கு அனுகூலமா யிருக்கும் பொருட்டே இந்த விவரங்களை யெல்லாம் நாம் அறிந்து எழுதினோம். ஆதலின் யாத்திரைக்காரர்கள் ஷை ஸ்தலத்திற்குச் சுகமாக யாத்திரை செய்து கடவுளரைத் தரிசித்து நற்பேறடையும்படி கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

இங்ஙனம்,
பத்திராதிபர்.

பாலபோத விளக்கம்.

(முன் தொடர்ச்சி புஸ்தகம்-3. சஞ்சிகை-10. பக்கம்-239.)

---

19. நித்திரை வரும்போது தெய்வத்தைத் தியானித்துக் கொள்ள வேண்டும்; வேறு தீய எண்ணங்களை மனத்தில் வைக்கலாகாது; நித்திரை வரும் ஆரம்பத்தில் எந்த எண்ணம் மனத்தில் பதிகிறதோ அதற்குத் தகுந்த விஷயங்களே நித்திரை செய்யும் போது சொப்பனத்தில் மாறி மாறி வருமாதலால், தெய்வ சிந்தனை யிருந்தால் நல்ல கனவுகளே காணப்படும்; அல்லது கனவே தோற்

றாது; வேறு கெட்ட சிந்தனை யிருந்தால் பயங்கரமானவைகளும், அருவருக்கக் கூடியவைகளுமான பல கனவுகளே காணப்படும். அந்தத் தீய சொப்பனங்களால் உடம்பில் பல விதமான நோய்களுண்டாகும்; புத்தியும் கெடும்; சோம்பலுண்டாகும்.

20. படுக்கும்போது, தனியாகவே படுக்கையை விரித்துப் படுக்க வேண்டும்; பலபேர் கூடி நெருக்கடியாகப் படுக்கு மிடங்களில் படுக்கலாகாது; அவ்வாறு படுப்பதால் ஒருவர் மூச்சை ஒருவர் இழுக்க ஏது வுண்டாகும்; அதனால், பல தொற்று வியாதிகள் ஏற்படும். இன்னும் சிறிய அறைகளில் பலபேர் கூடிச் சன்னல்களையும், கதவுகளையும் மூடிக் கொண்டு படுக்கலாகாது. அவ்வாறு படுத்தால் பலர்சுவாசமும் ஒன்று சேர்ந்து பாவி, வெளிக்காற்று இல்லாத படியால் விஷமாகமாறிப் படுத்திருப்பவர்களுக்குப் பல வியாதிகளை உண்டாக்குவதோடு திடீரெனப் பெரிய அபாயத்தையும் உண்டாக்கி விடும். ஆதலால், குளிர் காலத்தில் சற்றே விசாலமான அறைகளில் சிறிது காற்று வரும்படி சன்னல்களைக் கொஞ்சம் திறந்து வைத்துக் கொண்டும், வெயிற் காலத்தில்சன்னல்களை நன்றாகக் காற்று வரும்படி திறந்து வைத்துக் கொண்டும் இரண்டுமூன்றுபேருக்கு அதிகப் படாமல் தனித்தனியே விலகிப் படுக்க வேண்டும். இன்னும் வெயிற் காலத்தில் நன்றாகக் காற்று வீசத் தக்க கூடம் முதலியவைகளிலும படுத்துக் கொள்ளலாம். இவ்வாறு படுப்பதிலும் பெண் பிள்ளைகள் படுத்திருக்கு மிடத்திற்குச் சமீபத்தில் ஆண் பிள்ளைகள் படுக்கலாகாது; ஆண் பிள்ளைகள் படுத்திருக்கு மிடத்திற்குச் சமீபத்தில் பெண் பிள்ளைகள் படுக்கலாகாது. இரண்டு வகுப்பாரும் தனித்தனியாகப் பிரிந்து வெவ்வேறு இடங்களிற் படுப்பதே ஒழுங்காகும். கூடிய வரை இவ்வாறு பிரிந்து படுப்பதற்கே முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

21. வடக்கிலும் கிழக்கிலும் தலை வைத்துப் படுக்கலாகாது; சுவர் ஓரங்களில் ஒரு முழம் அல்லது அரை முழம் இடை வெளி விட்டுத் தலையணையை வைத்துப் படுக்க வேண்டும்; சுவரோடு ஒட்டித் தலையணையை வைத்து எப்பொழுதும் படுக்க லாகாது; அவ்வாறு படுப்பதால் தூக்கத்தில் மிக்க அபாய முண்டாகும்; ஏனென்றால், இராக்காலத்தில் சஞ்சரிக்கும் பாம்பு, தேள், எலி முதலிய விஷஜந்துக்கள் சுவர் ஓரத்திற்றான் ஓடி வரும். அப்படி ஓடிவரும்போது சுவருக்கும் தலையணைக்கு மிடையில் வழியிருந்தால் அவை அந்த வழியாகப் போய்விடும். வழியில்லாமல் தலையணை சுவரோடு ஒட்டியிருந்தால் அவை ஓடி வரும்வேகத்தில் தலையணையின் மேலேறிப் படுத்திருப்பவர்களின் தலைமீதும் ஏறிச் செல்லும். அவ்வாறு செல்லும்போது, படுத்திருப்பவர்கள் புரண்டு படுத்தாலும், கை தலை முதலிய அவயவங்களை அசைத்தாலும் அவை தமக்கபாயம் வந்ததெனப் பயந்து உடனே, படுத்திருப்பவர்களைக் கடித்து விடும். சில குதர்க்கம் பேசுவோர், மற்றவிடங்களில் விஷஜந்துக்கள் வருவ தில்லையா என்று வீண் தர்க்கம் பேசுவார்கள். மற்றவிடங்களில் ஏதோ ஒரு சமயத்திற்றான் அவை வரும்; பெரும்பான்மையும் சுவர் ஓரங்களிலேயே வரும். இதைப் பெரியோர்

கள் அனுபவமாகக் கண்டு பெரிய குடும்பங்களில் பிள்ளைகளுக்குப் புத்தி கூறி வந்திருக்கின்றார்கள். ஆதலால், இந்தப் பாடத்தை வீண் தர்க்கம் பண்ணி அசட்டை செய்துவிடாமல் எல்லோரும் முக்கிய மானதாகக் கொள்ள வேண்டும்.

சற்குரு.

பறக்கும் மீன்.

நீரிலுள்ளமீனை நிலத்திற்பிடித்துப்போட்டால் பிழைத்திராதென்று சில மனிதர் நினைக்கிறார்கள். ஆனால், இந்த அபிப்பிராயம் எப்பொழுதும் நிறைவேறுவதில்லை. சிலவகை மீன்கள் நிலத்திலும் ஜீவிப்பதோடு பக்ஷிகளைப்போலவும் பறக்கின்றன.

இவ்வாறு பறக்கும் மீன்களுடைய தேகம், நீண்டும் கத்திபோல் ஒடுங்கியும் இருக்கின்றது; அவற்றின்கண்கள் பருத்து நீலநிறமாகக் காணப்படுகின்றன; அவற்றின் முதுகோ சாம்பல் நிறமாயிருக்கின்றது; வயிறுமட்டும் வெள்ளையாயிருக்கும்; அவற்றின் சிறகுகள் வாலைக்காட்டினும் அதிக நீளமாயிருக்கும். இவற்றின் உதவியால் ஜலத்தில் நீந்தும்போது அம்மீன்கள் அதிக வேகமாகச் செல்லும். இதைன்றி, ஆகாயத்திலும் சிறுபறவைகள்போல் துரிதமாகப்பறக்கும்; இவ்வாறு பறக்கும்போது ஆகாயதில் முப்பதடி உயரம்வரையில் மேலேகிளம்பும். அவை மேற்கண்டவாறு ஆகாயத்திற்பறந்து சிறகுகளை அடித்துக்கொண்டு கீழிறங்கும்போது பார்த்தால், அத்தோற்றம் மிக்க வேடிக்கையாயிருக்கும். இன்னும் அவை பறக்கும்போது சிறகுகள் அயர்ச்சியடைந்து விட்டால், சமுத்திரத்துக்குள் வீழ்ந்து முழ்கிப்போம். இவ்வகை மீன்கள் மத்திய தரைக்கடலிற்றான் அதிகமாயுண்டு.

உயரமான மலைச்சிகரங்கள்.

உலகத்திலுள்ள மலைச்சிகரங்களெல்லாவற்றிலும் மகா உன்னதமானது ஹிமாலயாபருவதத்திலுள்ள எவரஸ்ட் என்னும் கொடுமுடிதான்; இதன் உயரம்(29,002) இருபத்தொன்பதினாயிரத்திரண்டடி. இதற்கடுத்த உயரமுள்ளது இம்மலையிலேயே உள்ள தவளகிரி யென்னும் கொடுமுடி; இதன் உயரம் (28,178) இருபத்தெண்ணாயிரத்து நூற்றெழுபத்தெட்டடி.

குறிப்பு:—லோகாதிசய விளக்க மென்னும் புத்தகத்திலிருந்து இவைஎடுக்கப் பட்டன. அந்தப் புஸ்தகத்தின் விலை எட்டணா.